

مقایسه تأثیر آموزش عالی بر ارتقاء عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی در دانشجویان کارشناسی پرستاری دانشکده پرستاری - مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد

سنندج

نویسنده‌گان:

کاوه بهمن پور^۱, کزال خدامرادی^۲

۱- کارشناس ارشد آموزش پرستاری داخلی جراحی، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری - مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج

۲- نویسنده مسئول: کارشناس ارشد آموزش پرستاری بهداشت جامعه، عضو هیئت علمی دانشکده پرستاری - مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد پزشکی تهران

چکیده

زمینه و هدف: عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی انگیزش‌های داخلی به هم پیوسته و مداومی هستند که فرد را به مواجه با مشکل وادر نموده و سبب می‌شوند که فرد با بکارگیری تفکر به تصمیم‌گیری پردازد. همچنین برای ایجاد تفکر انتقادی وجود عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی بسیار مهم می‌باشد. هدف از انجام این پژوهش تعیین تأثیر آموزش عالی بر عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی در دانشجویان کارشناسی پرستاری دانشکده پرستاری - مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سنندج می‌باشد.

روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی- مقایسه‌ای است که با توجه به معیارهای مورد نظر و به روش سرشماری ۴۱ نفر دانشجوی ترم اول کارشناسی پرستاری که در ابتدای ورود به دوره آموزشی بودند و ۳۴ نفر دانشجوی ترم هشتم پرستاری که در انتهای دوره آموزشی بودند انتخاب گردیدند. در کل ۳۲ پرسشنامه در دانشجویان ترم اول و ۲۶ پرسشنامه در دانشجویان ترم هشتم به محقق عودت داده شد. جهت گردآوری داده‌ها از پرسشنامه‌ای که شامل اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه فهرست گرایشات تفکر انتقادی کالیفرنیا بود، استفاده شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که میان دانشجویان سال چهارم و سال اول به لحاظ ۷ عامل زمینه ساز تفکر انتقادی شامل قدرت سازمان دهنده، قادر تجزیه و تحلیل، رشد یافتنگی، خلاقیت، اعتماد به نفس، انتقاد پذیری و جستجوی اطلاعات هیچ تفاوت آماری معنی داری وجود ندارد. همچنین میانگین کل نمرات دانشجویان سال چهارم (۳۳/۲۶۸) در مقایسه با دانشجویان سال اول (۲۸/۲۸) در سطح پایین تری قرار داشت.

نتیجه گیری: بر اساس یافته‌های این مطالعه میتوان نتیجه گیری نمود که استراتژیهای رایج آموزش در دانشگاه‌های کشور نظیر سخنرانی، به لحاظ ارتقا عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی که لازمه گسترش مهارت‌های تفکر انتقادی به عنوان غایت هر آموزشی در سطوح عالی می‌باشد، ناتوان بودن و جایگزینی روش‌های دیگری جهت حل این مشکل بسیار لازم و ضروری به نظر میرسد.

واژه‌های کلیدی: عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی، آموزش عالی، دانشجو

عرصه بین المللی تلاشهای گسترده ای جهت ایجاد یک سیستم طبقه بندی شده که بتواند موجب ارتباط میان آموزش بالینی و تئوری گردد در حال شکل گرفتن می باشد. یکی از این سیستم ها جایگزینی روشهای آموزشی به صورت «یادگیری فعال» به جای آموزش غیرفعال است تا دانشجو بیاموزد که چگونه یاد بگیرد، چگونه تفکر کند و با دست یابی به مهارت های تفکر انتقادی بتواند با هر مشکلی در هر موقعیتی مقابله نماید. دانشجویانی که به صورت خلاق و انتقادی فکر می کنند، کمتر به قضاوت و نتیجه گیری های غلط تئوریکی می پردازند و بیشتر سعی می کنند بر روی موضوعاتی که به حیطه بالین مربوط می شود، متمرکز گرددند و این خود می تواند خلاء میان آموزش تئوری و بالین را کاهش دهد^(۴). عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی انگیزش های داخلی به هم پیوسته و مدامی هستند که فرد را به مواجه با مشکل و ادار نموده و سبب می شوند که فرد با بکارگیری تفکر به تصمیم گیری پیردازد. برای ایجاد تفکر انتقادی وجود عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی بسیار مهم می باشد. مهمترین عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی عبارتند از: جستجوگری، قدرت تجزیه و تحلیل، جستجوی اطلاعات و حقایق، انتقاد پذیری، خلاقیت و رشد یافته^(۵). فریدل^۲ عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی را مجموعه ای از یک سری

مقدمه

انسانها برای حفظ و ادامه زندگی خود نیاز به یادگیری و اندیشیدن دارند. یادگیری هدف تعلیم و تربیت است و پرورش قوه استدلال و رشد قوه قضاوت، مقصد اصلی تعلیم و تربیت می باشد^(۱). علاقه به توانائیهای تفکر انتقادی در محافل آموزشی پدیده جدیدی نیست و منشاء آن به آکادمی افلاطون برمی گردد^(۲). تفکر انتقادی در سالهای اخیر به صورت یکی از اجزاء مهم و ضروری در آموزش پرستاری و عملکرد های بالینی پرستاری تعریف گردیده است؛ زیرا یکی از مهمترین عوامل در شکل گیری قضاوت حرفه ای می باشد. با توجه به این که ارزیابی تفکر انتقادی به وسیله میزان توجه به آموزش پرستاری صورت می گیرد، امروزه بیشتر دانشگاه های دنیا به دنبال یافتن روش های آموزشی هستند که بتوانند موجب گسترش و ارتقاء ظرفیت های تفکر انتقادی، تصمیم گیری بالینی و یادگیری مدام و خود محور در دانشجویان گرددند^(۳). سالها است که در بسیاری از کشور های دنیا، پرستاران به خلاء میان آموزشها تئوری و فعالیتهای بالینی و ناتوانی جهت ایفای نقش به صورت مؤثر در حیطه بالین پی برده اند. اکثر پرستاران فارغ التحصیل پس از ورود به محیط کار و شروع فعالیتهای پرستاری احساس می کنند که مهارت و اطمینان لازم را جهت انجام ماهرانه فعالیتهای پرستاری و ایفای نقش ندارند. به همین دلیل در

^۱-Fridel

^۲ - critical thinking

اسلامی سنتدج مشغول به تحصیل بودند، تشکیل می دادند. روش نمونه گیری سرشماری بود. حجم کلی نمونه ها برابر با کل جامعه پژوهش در نظر گرفته شدو با توجه به معیارهای مورد نظر و به روش سرشماری، ۴۱ نفر دانشجوی ترم اول کارشناسی پرستاری که در ابتدای ورود به دوره آموزشی بودند و ۳۴ نفر دانشجوی ترم هشتم پرستاری که در انتهای دوره آموزشی بودند، انتخاب گردیدند. از کل ۵۸ پرسشنامه، ۳۲ پرسشنامه در دانشجویان ترم اول و ۲۶ پرسشنامه در دانشجویان ترم هشتم به محقق عودت داده شد. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه‌ای که شامل دو بخش بود استفاده شد: بخش اول مشخصات دموگرافیک دانشجویان ، که اطلاعات مربوط به سن ، جنس و رضایت از برنامه های آموزش پرستاری را شامل می شد و بخش دوم شامل پرسشنامه فهرست گرایشات تفکر انتقادی کالیفرنیا بود. این پرسشنامه برای اولین بار در سال ۱۹۹۲ توسط «فاکیونی و فاکیونی» ابداع گردید و تا به حال به عنوان یک ابزار مناسب و قابل استفاده در تحقیقات مختلف بارها به کار برده شده است. در این پرسشنامه زیر ساخت ها و عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی شامل : انتقادپذیری، جستجوی اطلاعات، رشد یافتنگی، قدرت سازماندهی، قدرت تجزیه و تحلیل، جستجوگری و خلاقیت مورد ارزشیابی قرار می گیرد. روش استفاده از ابزار به این شکل است که برای هر عامل متوسط نمره ۴۰ در نظر

ویژگی های خاص می دانند که موجب ایجاد نگرشهای خاص جهت به کار بردن یک سری مهارتها می گردد. بر خلاف مهارتها که می توان آنها را آموزش داد، برای ایجاد و ارتقاء عوامل زمینه ساز گذشت زمانی طولانی مورد نیاز است(۶). با توجه به مطالب ذکر شده می توان چنین نتیجه گیری نمود که غایت فعالیتهای آموزشی در سطوح مختلف دست یابی و توانمند ساختن فراگیران به مهارت های تفکر انتقادی می باشد؛ بنابراین ارتقاء عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی پیش فرضی اجتناب ناپذیر جهت دست یابی به این مهم می باشد. هدف از انجام این پژوهش تعیین و مقایسه میزان عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی در دانشجویان سال اول که در ابتدای ورود به سیستم آموزش دانشگاهی می باشند با دانشجویان سال چهارم که در انتهای دوره آموزشی به سر می برند، می باشد و بدیهی است که انجام این مطالعه می تواند ما را در مشخص ساختن وضعیت کنونی سیستم آموزشی، تجزیه و تحلیل علل نارسانی ها و مشخص نمودن راهکارها رهنمون سازد.

روش کار

این پژوهش یک مطالعه توصیفی- مقایسه ای است که در آن پژوهشگر تأثیر آموزش های رایج در سطوح دانشگاهی بر عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی را به صورت مقطعی مورد ارزشیابی قرار داد. جامعه پژوهش را دانشجویان ترم اول و ترم هشتم کارشناسی پرستاری که در سال تحصیلی ۱۳۸۵-۸۶ در دانشگاه آزاد

پژوهشگر پرسشنامه را تکمیل نمودند. همچنین به کلیه واحدهای پژوهش اطمینان داده شد که اطلاعات بدست آمده به منظور تجزیه و تحلیل آماری مورد استفاده قرار می‌گیرد و نیازی به ذکر نام در پرسشنامه نمی‌باشد. پس از اخذ پرسشنامه‌ها جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش‌های آماری توصیفی و استنباطی استفاده شد. آزمونهای مورد استفاده شامل آزمون تی زوجی و آزمون من ویتنی می‌باشد و از نرم افزار آماری SPSS استفاده شد.

یافته‌ها

یافته‌های این پژوهش نشان داد که اکثریت واحد‌های مورد پژوهش در دانشجویان سال اول (۶۲/۹۰٪) در فاصله سنی ۲۰-۱۸ سال و در دانشجویان سال چهارم (۹۲/۷۶٪) در فاصله سنی ۲۱-۲۳ سال قرار داشتند. تمامی واحد‌های مورد پژوهش در دو گروه مؤنث بودند. در دانشجویان سال اول اکثریت واحد‌های مورد پژوهش (۵/۶۲٪) از برنامه‌های آموزش پرستاری اعلام رضایت نمودند؛ در حالی که در دانشجویان سال چهارم اکثریت واحد‌های مورد پژوهش (۲۳/۶۹٪) عدم رضایت از برنامه‌های آموزش پرستاری را اعلام کرده بودند. در بین دانشجویان سال اول بیشترین میزان میانگین در میان عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی مربوط به عامل خلاقیت (۳۷/۴۳٪) و کمترین میزان میانگین مربوط به عامل رشد یافته‌گی (۶۸/۳۳٪) بود. بیشترین میزان میانگین در میان عوامل زمینه

گرفته شده است؛ نمرات زیر ۴۰ نشان دهنده ضعف و نمرات بالای ۴۰ نشانگر میزان بالای آن عامل است. علاوه بر این نمره کل کمتر از ۲۸۰ نشان دهنده ضعف شدید در گرایشات تفکر انتقادی است و میانگین برای نمره کل را ۳۰۴ در نظر می‌گیرد. این پرسشنامه تغییرات مثبت معنی دار آماری در مورد تفکر انتقادی را نشان می‌دهد (۷). اعتبار محتوا این پرسشنامه توسط «انجمن فلاسفه آمریکا» با استفاده از متدهای «دلفی» صورت گرفته است. محقق نیز به منظور تعیین اعتبار محتوى و اعتبار صوری پرسشنامه آن را در اختیار ۸ نفر از اعضای هیئت علمی و متخصص در این رشته قرار داد و پس از جمع آوری نظرات آنان تغییرات لازم در پرسشنامه اعمال شد. سپس به منظور تعیین پایایی ابزار از روش آزمون مجدد استفاده شد. برای این منظور ۶ نفر از دانشجویان ترم اول و ۶ نفر از دانشجویان ترم هشتم دو هفته پس از مرحله نخست مجدداً پرسشنامه را تکمیل کردند و ضریب همبستگی پیرسون بین دو مرتبه تکمیل ابزار سنجیده شد. ضریب همبستگی پیرسون در روش آزمون مجدد برای پرسشنامه فهرست گرایشات تفکر انتقادی کالیفرنیا ۹/۰ بود. سپس پژوهشگر پس از کسب اجازه از مسئولین پرسشنامه تنظیم شده را در اختیار نمونه‌های پژوهش قرار داده و پس از شرح بخش‌های مختلف آن و روش پاسخگویی به سوالات، نمونه‌های پژوهش در طی مدت ۵۵ دقیقه در حضور

^۳ نظر سنی همگن نمی باشدند. مک گرات (۱۹۹۹) می نویسد؛ هیچ گونه وابستگی مثبتی میان سن و نمرات مربوط به آزمون تفکر انتقادی دانشجویان پرستاری در مقاطع مختلف وجود ندارد. در برخی مطالعات نیز یک همبستگی منفی و معکوس بین وضعیت سنی دانشجویان و نمرات مربوط به آزمون تفکر انتقادی به دست آمده است (۴). در رابطه با میزان عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی در دانشجویان سال اول نتایج حاصل از پژوهش بیانگر آن است که بیشترین میانگین امتیازات به ترتیب مربوط به عامل خلاقیت، جستجوی اطلاعات، انتقاد پذیری، جستجوگری، قدرت تجزیه و تحلیل، قدرت سازماندهی و رشد یافته (۳۳/۶۸) می باشد و در دانشجویان سال چهارم بیشترین میانگین امتیازات به ترتیب مربوط به عامل جستجوی اطلاعات، خلاقیت، قدرت تجزیه و تحلیل، جستجوگری، انتقاد پذیری، قدرت سازماندهی و رشد یافته بوده است. نکته قابل توجه آن است که حتی در دانشجویان سال اول میانگین کل نمرات (۲۸۱/۲۸) نسبت به دانشجویان سال چهارم (۲۶۸/۳۳) بر خلاف انتظار بیشتر است. بر اساس اظهارات فاکیونی^۴ (۱۹۹۴) حداقل امتیاز برای هر عامل نمی تواند از ۶۰ نمره بیشتر باشد؛ در صورتی که نمره هر عامل از ۵۰ بیشتر گردد، عامل زمینه ساز در فردقوی است. نمرات بین ۵۰ - ۴۰ نشان دهنده

ساز تفکر انتقادی در دانشجویان سال چهارم مربوط به عامل جستجوی اطلاعات (٪ ۴۱/۳۸) و کمترین میزان میانگین مربوط به عامل رشد یافته (٪ ۳۱/۶۱) بود. تفاوت میانگین عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی واحدهای مورد پژوهش در دو گروه دانشجویان سال اول و دانشجویان سال چهارم کارشناسی پرستاری در عامل انتقاد پذیری (٪ ۱۵/۴)، در عامل جستجوی اطلاعات (٪ ۶۲/۰)، در عامل رشد یافته (٪ ۷۰/۲)، در عامل قدرت تجزیه و تحلیل (٪ ۷۵/۰)، در عامل جستجوگری (٪ ۵۷/۱) و در عامل خلاقیت (٪ ۳۳/۲) بود. نتایج آزمون تی در رابطه با عامل انتقاد پذیری با (۰/۰۰۶)، عامل جستجوی اطلاعات (۰/۰۶)، عامل رشد یافته (٪ ۲۲۳/۰)، عامل قدرت تجزیه و تحلیل (٪ ۱۶۱/۰)، عامل جستجوگری (٪ ۴۷۹/۰)، عامل خلاقیت (٪ ۱۰۶/۰) و قدرت سازماندهی (٪ ۰/۰۴) اختلاف معنی داری را بین دو گروه نشان نداد. نتایج حاصل از پژوهش بیانگر آن است که میزان رضایت از برنامه های آموزش پرستاری در دانشجویان سال اول افراد راضی (٪ ۱۲/۵) درصد، خیلی راضی (٪ ۶۲/۵) درصد، ناراضی (٪ ۲۵) درصد بوده است در حالی که در دانشجویان سال چهارم میزان افراد ناراضی (٪ ۲۳/۰) درصد، راضی (٪ ۶۹/۲) درصد و میزان افراد خیلی ناراضی (٪ ۰/۷) درصد بوده است.

بحث

نتایج حاصل از آنالیز داده ها با استفاده از آزمون «من-ویتنی» بیانگر آن است که دو گروه از

^۳-Mc Grath

^۴- Facione

دارای تفاوت معنی داری میان دانشجویان چهار سال بود، قدرت سازماندهی بوده است. با بررسی بیشتر داده ها مشخص گردید که بیشترین میانگین مربوط به عامل جستجوگری (۴۸/۹۹) و کمترین مربوط به عامل جستجوی اطلاعات (۳۷/۵۱) می باشد^(۴). کاوشیما و پترینی^(۵) نیز با انجام مطالعه ای بر روی دانشجویان پرستاری و پرستاران فارغ التحصیل دریافتند که اکثریت واحدهای پژوهش از نظر میانگین نمرات عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی دارای وضعیتی ضد و نقیض می باشدند. آنها اذعان داشتند که تنها دلیل ایجاد چنین نتایجی می تواند مربوط به وضعیت آموزشی واحدهای پژوهش و زمینه های فرهنگی آنان باشد. خود محوری آموزشی و مسئولیت پذیری که لازمه های یادگیری مستقل می باشند، معمولاً در سیستم های آموزشی سنتی وجود ندارند^(۶).

نتیجه گیری

با توجه به نتایج به دست آمده از این پژوهش می توان چنین نتیجه گیری نمود که اولاً کاهش میانگین نمرات دانشجویان سال چهارم و عدم وجود اختلاف معنی دار آماری در عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی میان دانشجویان سال اول و سال چهارم از مواردی است که نگرانی های زیادی را در ذهن و نیاز های جدی به پژوهش های بعدی را مطرح می سازد. ثانیاً با توجه به طبیعت شیوه آموزش سنتی که در آن معمولاً مدرس عرضه کننده

تمایل مثبت فرد برای آن عامل زمینه ساز است. نمرات بین ۳۰ - ۳۹ نشان دهنده تمایل دوگانه آن فرد در آن عامل زمینه ساز است و در صورتی که میانگین نمره کمتر از ۳۰ باشد، عامل زمینه ساز در فرد وجود ندارد^(۷). در مطالعه ای بر روی ۱۴۵ دانشجوی کارشناسی پرستاری انتخاب شده از ۵۰ برنامه آموزشی مختلف با هدف بررسی عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی نشان داد که میانگین نمرات در عامل جستجوی اطلاعات بسیار نگران کننده می باشد (کمتر از ۴۰). همچنین به یک همبستگی مثبت و معنی دار میان تفکر انتقادی و عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی دست یافت. در این مطالعه نیز بیشترین میانگین امتیاز مربوط به عامل جستجوگری بود. مک گرات^(۸) با مروری بر مطالعات مختلف مهمترین استراتژی های ارتقاء دهنده تفکر انتقادی و عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی را به ترتیب موارد زیر معرفی می کند: نوشتن شامل مطالعه موردها، نقد کردن و تجزیه و تحلیل، ایفای نقش، پرسشگری، فعالیت های فردی و گروهی شامل: مصاحبه، بحث و بررسی، یادگیری بر اساس حل مساله، یادگیری بر بالین بیمار و یادگیری به وسیله کامپیوتر. وی در مطالعه ای با هدف مقایسه عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی در دانشجویان سال اول، دوم، سوم و چهارم پرستاری دریافت که در کل هیچ گونه اختلاف معنی داری میان دانشجویان این چهار سال از نظر عوامل زمینه ساز تفکر انتقادی وجود ندارد. تنها عاملی که از لحاظ آماری

^۱-Kawashima & Petrini

ضرورت تغییر در سیستم‌های آموزشی و استفاده از استراتژی‌هایی که با تغییر در مهارت‌های تفکر انتقادی، رفتار و نگرش دانشجویان بتوانند موجب گسترش مهارت‌های استدلال بالیتجزیه و تحلیل و یادگیری خود محوری گردد و انگیزش را جهت فرآگیری افزایش دهند؛ بیش از پیش مطرح می‌سازد. همچنین نتایج حاصل از انجام این تحقیق این واقعیت را آشکار می‌سازد که سیستم آموزش ما در ارتقاء این عوامل هیچ نقش مثبتی نداشته است و تغییر و بازنگری در این سیستم کاملاً ضروری به نظر خواهد رسید.

تشکر و قدردانی

در پایان از کلیه مسئولین دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه آزاد اسلامی واحد سندج و دانشجویانی که در این پژوهش همکاری فعال داشته اند کمال تشکر و قدردانی را می‌نماییم

فعال و دانشجو پذیرنده غیر فعال اطلاعات است و هیچ تلاشی از جانب دانشجو جهت دستیابی به منابع اطلاعات صورت نمی‌گیرد، پایین بودن میانگین نمرات در عوامل مربوطه می‌تواند امری طبیعی جلوه کند. تفکر انتقادی و عوامل زمینه ساز مربوط به آن به عنوان مفاهیمی مهم نه به خوبی بسط داده شده اند و نه به صورت مناسب در عمل به کار گرفته شده اند. بنابراین به عنوان مفاهیمی جدید در آموزش نیازمند ارزیابی بیشتر می‌باشند. هم سو نبودن برنامه‌ریزی آموزشی و اهداف آموزشی با ارتقاء تفکر انتقادی و عوامل زمینه ساز مربوط به آن نیز می‌تواند دانشجویان ما را در پایان برنامه‌های آموزشی عالی با پشتونه ای تهی از این مهارت‌ها روانه جامعه سازد که در مبحث مراقبتهاهای پرستاری می‌تواند روز به روز کیفیت این مراقبتها را با کاهش مواجه سازد به نظر می‌رسد انجام چنین مطالعاتی می‌تواند

منابع

- ۱ جهانی ج، نقد و بررسی فلسفی الگوی تفکر انتقادی لیپمن. پایان نامه دکتری، تهران، رشته فلسفه تعلیم و تربیت، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران، ۱۳۸۰.
- ۲ یارمحمدی واصل م، مقایسه سبکهای شناختی (همگرا، واگرا، جذب کننده و انطباق یابنده) استادان و دانشجویان مرد و زن رشته های علوم انسانی، پزشکی، فنی - مهندسی و هنر. پایان نامه کارشناسی ارشد روانشناسی تربیتی، تهران، دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی علامه طباطبائی، ۱۳۷۹.
- ۳- Day R; Salsali M. Problem Based Learning in Baccalaureate Nursing programs: A collaborative pilot project of the faculty of Nursing. ۲۰۰۰. Canada: Alberta university press
- ۴- MC Grath. P. "Critical Thinking and Dispositions". Canada; Alberta Company. ۱۹۹۹.
- ۵- Facione P.A .Using the California Critical Skills Test in Research, Evaluation and Assessment. ۱۹۹۴. Millbrae, CA. California Academic Press.
- ۶- Fridel C."How do you teach a disposition to think critically". J- agriculture education. ۲۰۰۶, ۷۸ (۶):۸-۱۱.
- ۷- اسلامی، الف ر . مقایسه توانایی تفکر انتقادی دانشجویان ترم های اول و آخر پرستاری و پرستاران شاغل در بیمارستانهای منتخب دانشگاههای علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران و شهیدبهشتی، پایان نامه کارشناسی ارشد پرستاری گرایش داخلی و جراحی، تهران، دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی ایران، ۱۳۸۲.
- ۸- Facione P.A. Using the California Critical Skills Test in Research, Evaluation and Assessment. Millbrae, CA, 1994 . California Academic Press.
- ۹- Kawashima S;Petrini M .Study of critical thinking skills in nursing students and nurses in Japan. J- nursing education today, 2004 . 24 (4):286-292 .